

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 3114223427
Dátum vydania rozhodnutia: 21.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3114223427.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej (sudca spravodajca) a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka, JUDr. Edity Bakošovej, JUDr. Jany Hatalovej, PhD., JUDr. Zuzany Ďurišovej, JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Aleny Priellovej vo veci žalobcu Alterna Tiff, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Mierové nám. 20/20, IČO: 45 925 127, zastúpeného JUDr. Ing. Michalom Ševčíkom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, proti žalovanému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, so sídlom v Trenčíne, M.R. Štefánika 20, IČO: 37 916 301 o zaplatenie 5 548,82 € s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/15/2018, o nesúhlase Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci Okresným súdom Trenčín, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci je d ô v o d n ý.

Vecne príslušným súdom na konanie v prvej inštancii je Okresný súd Trenčín.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Trenčín domáhal zaplatenia 5 548,82 € s príslušenstvom. Ako rozhodujúce skutočnosti uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený právny vzťah na základe Dohody č. 12/§56/2010ŠR z 15. decembra 2010 (ďalej len „Dohoda“) o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 5/2004 Z.z.“) a Dohody o poskytnutí príspevku na činnosť pracovného asistenta podľa § 59 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov z 27. marca 2012. Žalobca tvrdí, že predmetné dohody naplnil a Dohoda zo strany žalovaného nebola naplnená celkom, žalobca voči žalovanému eviduje ako nevyplatené plnenie sumu 4 876,22 € a sumu 672,60 € žiada vrátiť späť, pretože sa jedná o plnenie bez právneho dôvodu.

2. Okresný súd Trenčín listom z 2. februára 2018 riadiac sa právnym názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Trenčíne z 28. augusta 2017 sp. zn. 16Cob/179/2016 spor postúpil Krajskému súdu v Trenčíne ako správne súdu príslušnému na konanie vo veci. Mal za to, že

vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je vzťahom súkromnoprávnym, ale verejnoprávnym - ide o rozhodovanie orgánu štátnej správy. Teda, že ide o konanie orgánu štátnej správy o práve právnickej osoby v oblasti verejnej správy, o ktorom nároku, keďže nejde o súkromnoprávny vzťah, ale o verejnoprávny vzťah, nemôže rozhodovať súd v civilnom súdnom konaní.

3. Krajský súd v Trenčíne nesúhlasil s postúpením veci. Uviedol, že nárok žalobcu sa týka plnenia z uzatvorených Dohôd v súvislosti s tým, že mu bolo priznané postavenie chráneného pracoviska, teda plnenia zo zmluvného vzťahu. Poukázal na to, že v správnom súdnictve súdy predovšetkým preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí a opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov, v ktorých prípadoch je žalovaným vždy orgán verejnej správy. Žalovaný žiadne rozhodnutie, ani opatrenie nevydal, chýba spôsobilý predmet súdneho prieskumu, ktorým by sa už orgány verejnej správy zaoberali. Takýmto správnym aktom v danej veci bolo priznanie postavenia chránenej dielne - pracoviska, prípadne zmena chráneného pracoviska rozhodnutím Čz: 2013/1436z 16. októbra 2013, ktoré však neboli žalobcom napadnuté, rovnako ani oznámenie žalovaného o zamietnutí úhrady.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) v spojení s § 11 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci je dôvodný.

5. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 S.s.p.). Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods.2 S.s.p.).

7. Rozsah právomoci správneho súdnictva je definovaný v ustanovení § 6 S.s.p., ktoré obdobne ako v civilnom sporovom i mimosporovom konaní je súhrnom oprávnení a povinností súdu tzv. decíznej (rozhodovacej) povahy na základe princípov taxatívnej enumerácie vo vzťahu k jednotlivým druhom konaní. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 8 S.s.p., kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku.

9. V danom prípade kompetenčný konflikt medzi civilným súdom a správnym súdom, je potrebné riešiť ako spor o vecnú príslušnosť. Podmienkou na to, aby bola vec prejednaná v rámci správneho súdnictva je, aby išlo z hľadiska predmetu konania o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, čo však v danom prípade konštatovať nemožno.

10. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva dostatočný záver, že predmetom žaloby je peňažné plnenie na ktoré sa žalovaný zaviazal v Dohode a v tejto spojitosti aj vrátenie pomernej časti príspevku, ktorý žalobca zaplatil žalovanému 11. novembra 2012 na základe výzvy žalovaného z 18. októbra 2013 v súvislosti s nezachovaním dĺžky zriadeného pracovného miesta v chránenej dielni.

11. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obdobnej právnej veci, kde vystupovali tí

istí účastníci, ale v opačnom postavení, už posudzoval právny vzťah vzniknutý medzi žalobcom a žalovaným na základe Dohody č.12/§56/2010/ ŠR z 15. decembra 2010 a dospel k záveru, že v prípade plnenia z uzatvorenej Dohody nejedná sa o verejnoprávny vzťah. V uznesení z 15. mája 2018 sp. zn. 1 KO 10/2018 vyslovil právny názor, že Dohodu uzavretú medzi účastníkmi podľa § 56 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z.z. treba považovať za tzv. verejnoprávnu dohodu, ktorej podstatné obsahové náležitosti upravuje § 56 ods. 9 citovaného zákona. Pri posúdení právomoci orgánu v súvislosti s vymáhaním záväzkov uviedol, že ak dohodu poruší ten subjekt, ktorý nie je orgánom verejnej správy, bude rozhodujúce predovšetkým to, či v dohode budú prevládať verejnoprávne alebo súkromnoprávne prvky tohto vzťahu, či záväzok z takýchto dohôd bude možné reálne vymáhať formou vydania individuálneho alebo normatívneho správneho aktu, prípadne, či sa strany dohodli, že sa záväzkové vzťahy (práva a povinnosti) zabezpečia pomocou súkromného práva. Dospel k záveru, že v Dohode, ktorú uzavreli žalobca a žalovaný, dominujú prvky, ktoré sú typické pre súkromnoprávne vzťahy. Poukázal na to, že pri uzatváraní Dohody vystupujú jej účastníci v rovnom postavení; Úrad nepôsobí v tomto vzťahu (až na malé výnimky) ako subjekt nadradený voči žalovanému. Aj z článku I. tejto Dohody vyplýva, že jej účelom je úprava práv a povinností účastníkov dohody pri poskytnutí príspevku, pričom jej obsahom je okrem iného aj úprava podmienok a spôsobu vrátenia príspevku alebo jeho časti v prípade nesplnenia dohodnutých podmienok, úprava osobitných podmienok, foriem skončenia dohody a dohoda obsahuje aj všeobecné a záverečné ustanovenia. V článku VII. bod 5/ týchto ustanovení sa konštatuje, že právne vzťahy výslovne neupravené touto dohodou sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka, t.j. súkromnoprávneho predpisu. Uzavrel, že pokiaľ ide o možnosť vymáhať záväzok Úradom, zákon č. 5/2004 Z.z. (ani iný zákon) nedáva kompetenciu Úradu v prípade porušenia Dohody žalovaným vymáhať voči nemu záväzok vo sfére verejného práva.

12. Uvedené právne závery sú plne aplikovateľné aj v prejednávanej veci. Kompetenčný senát po preskúmaní veci dospel k záveru, že v prejednanom prípade nejde o vec patriacu do správneho súdnictva. Žalobca svoj peňažný nárok uplatňuje na základe tej istej Dohody, ktorá bola posúdená ako verejnoprávna dohoda, kde dominujú prvky typické pre súkromnoprávne vzťahy, v ktorej sa strany dohodli, že záväzkové vzťahy (práva a povinnosti) zabezpečia formou súkromného práva. Teda jedná sa o súkromnoprávny spor, ktorý prejednávajú a rozhodujú civilné sudy v zmysle § 3 C.s.p.. V tejto súvislosti krajský súd správne uvádza, že Úrad nevydal žiadne rozhodnutie a ani opatrenie, ktorého zákonnosť na základe žaloby by správny súd mohol preskúmať (predmetom žaloby ani nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného správnym orgánom). Okrem toho, Správny súdny poriadok správneho súdu ani neumožňuje, aby o žalobe rozhodol tak, že žalovaného zaviazal na peňažné plnenie.

13. So zreteľom na uvedené Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že sudy sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 C.s.p.).

14. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.